
Fra: Lars Wilhelm Solheim <larswilhels@vfk.no>
Sendt: 27. november 2017 12:51
Til: Hof kommune; Holmestrand kommune; Horten kommune; Nøtterøy kommune; postmottak@larvik.kommune.no; post@siljan.kommune.no; Re kommune; Sande kommune; Stokke kommune; Tønsberg kommune; Svelvik kommune; Sandefjord kommune; postmottak@Færder.kommune.no; postmottak@Tjøme.kommune.no; Kongsberg Kommune; Postmottak KLD; Morten Eken
Kopi: Steinar Tronhus; Agnes Hov Bjellvåg (agnes@lettoghuske.com); Gunn-Hege Raunholm Laugen; Bjorn.Ramberg@holmestrand.kommune.no; Hanne Lisa Matt; Hilde Reine; Ingrid Strande; 'anita.Brenden.moshagen@oppland.org'; postmottak@Telemark.fylkeskommune.no; postmottak@miljodir.no; Helene Gabestad; postmottak@Buskerud.fylkeskommune.no; Marit Karlsen
Emne: VS: HKEN sak 51 Saksprotokoll
Vedlegg: Saksprotokoll HKEN, 22112017, Sak 51-17, Høring av forslag til endringer i vannforskriften og naturmangfoldsloven.docx

Hei. Vedlagt oversendes endelig vedtak i sak 51/71, Høring av forslag til endringer i vannforskriften og i naturmangfoldsloven.

Link Vestfold fylkeskommune ligger

her; <http://opengov.cloudapp.net/Meetings/vestfoldfk/AgendaItems/Details/207035>

Jeg ber vannområdekoordinatorene i vannområdene videreformidle dette til styringsgruppene og de administrative arbeidsgruppene i vannområdene.

Lars Wilhelm Solheim
Rådgiver
Seksjon for næring og miljø
Vestfold fylkeskommune
Svend Foynagt 9
3126 Tønsberg
Tlf: 95426205
e-post: larswilhels@vfk.no

Fra: Marit Karlsen
Sendt: 27. november 2017 10:34
Til: Lars Wilhelm Solheim <larswilhels@vfk.no>
Emne: HKEN sak 51 Saksprotokoll

her er saksprotokollen

Vennlig hilsen

Marit Karlsen

Fagansvarlig politisk sekretariat
Stabsavdelingen/Serviceseksjonen

Direkte: 33 34 42 57
Mobil: 409 00 251
Sentralbord: 33 34 40 00
www.vfk.no

SAKSPROTOKOLL

Arkivsak-dok. 201708051-5
Saksbehandler Lars Wilhelm Solheim

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Hovedutvalg for klima, energi og næring 2015-2019	22.11.2017	51/17

Høring av forslag til endringer i vannforskriften og naturmangfoldsloven

Sammendrag

Klima- og miljødepartementet (KLD) har sendt på høring forslag til endringer i vannforskriften og naturmangfoldloven, i brev datert 5.10.2017. Det foreslås

- at vannforvaltningsplanene ikke lenger skal vedtas som regionale planer etter plan- og bygningsloven. En slik frakopling fra plan- og bygningsloven medfører at de fylkeskommunene som i dag er vannregionmyndigheter ikke lenger skal ha noen formell rolle i arbeidet.
- at utvalgte fylkesmenn får ansvaret for å koordinere det forberedende regionale arbeidet, mens Miljødirektoratet i samråd med øvrige berørte direktorater utarbeider og sørger for høring av oppdaterte vannforvaltningsplaner, og oversender tilråkning til Klima- og miljødepartementet.
- at naturmangfoldloven erstatter plan- og bygningsloven som en av de tre hjemmelslovene for vannforskriften.
- enkelte justeringer for å bringe vannforskriften mer i samsvar med vanndirektivet.

Lov- og forskriftsendringene er foreslått å tre i kraft fra 1.7.2018. Høringsfristen er 15.1.2018.

Fylkesrådmannens innstilling

Vestfold fylkeskommune avgir følgende høringsuttalelse:

1. Det er sterkt beklagelig at det nå legges opp til statlig overstyring og «avpolitisering» av vannforvaltningen. Vannressursene er våre felles ressurser og forvaltningen av disse bør ikke defineres som et rent sektoransvar. Dagens organisering sikrer politisk forankring, engasjerte lokalsamfunn og aktiv deltakelse fra alle berørte parter. Dette er avgjørende for å oppnå vannforskriftens mål.
2. En frakopling av vannforvaltningsarbeidet fra plan- og bygningsloven er uheldig. Plan- og bygningsloven er et godt egnet, felles redskap som balanserer økonomiske, sosiale og miljømessige hensyn for samfunnets samlede behov. Planprosessene er demokratiske, og sikrer at alle berørte parter deltar aktivt både i planfase og planoppfølging.
3. Forskriftsendringen utfordrer Stortingets intensjon om at regionreformen skal styrke regionenes samfunnsutviklerrolle. Det er uheldig at endringer i vannforvaltningsarbeidet foreslås før regjeringens ekspertutvalg får gjort sine vurderinger av nye oppgaver til regionene.

4. Vestfold fylkeskommune kan ikke se effektiviseringsgevinsten av høringsforslaget. Det vil fjerne den politiske dimensjonen lokalt og regionalt, og dette er uheldig i en demokratisk kontekst.
5. En del av begrunnelsen for endring i vannforskriften er at det i de neste planperiodene kun skal foretas mindre endringer av eksisterende planer. Erfaringer fra rollen som Vestfold fylkeskommune har innen vannforvaltning tilsier at det er et relativt stort etterslep på både kunnskapsinnhenting, overvåking og forankring av tiltak. Vestfold fylkeskommune er bekymret for at det nå legges opp til et for lavt ambisjonsnivå når det gjelder måloppnåelse i forvaltningen av våre vannressurser.
6. Det vil svekke arbeidet at det ikke lenger skal være en lovfestet samordningsarena regionalt (vannregionutvalg). Ved å fjerne denne felles samordningsarenaen er det en risiko for at vannforvaltningsarbeidet blir mer sektorisert og fragmentert, mens målet er helhetlige sektorovergripende planer.
7. Det er uheldig at plan- og bygningslovens hjemmel om at statlige etater og kommunene har rett og plikt til å delta i planleggingen bortfaller. Selv om det legges opp til å videreføre dette prinsippet i vannforskriften er det uklart hvilken juridisk virkning en plan hjemlet i naturmangfoldloven vil ha. Dette kan føre til at både kommuner og sektormyndigheter i større grad vil distansere seg fra aktiv deltakelse. Vestfold fylkeskommune er bekymret for at mindre delaktighet og eierskap til vannforvaltningsplanene kan føre til dårligere oppnåelse av vannforskriftens mål.
8. Arbeidet i vannområdene har generert kunnskap og kompetanse og etablert velfungerende samarbeidsformer som det er viktige å videreføre. For å sikre fortsatt lokal forankring i vannområder må staten gå inn med økt og forutsigbar finansiering av vannområdenes drift. Det er brukt mye tid og ressurser på å bygge opp kunnskap og kompetanse lokalt og det er vesentlig for det videre arbeidet at denne kompetansen beholdes.
9. Dersom vannforskriften skal endres må den inneholde en overgangsbestemmelse som blant annet klargjør hvilken virkning de vedtatte vannforvaltningsplanene vil ha ved eventuell ikrafttredelse av ny forskrift 1. juli 2018.

Hovedutvalg for klima, energi og næring 2015-2019 har behandlet saken i møte 22.11.2017 sak 51/17

Møtebehandling

Representanten Ingar Eikbråten (FrP) fremmet følgende fellesforslag på vegne av samtlige partier:

Pkt 1: tillegg første setning (etter «av vannforvaltningen») «på dette tidspunkt»

Vestfold fylkeskommune avgir følgende høringsuttalelse:

1. Det er sterkt beklagelig at det nå legges opp til statlig overstyring og «avpolitisering» av vannforvaltningen på dette tidspkt. Vannressursene er våre felles ressurser og forvaltningen av disse bør ikke defineres som et rent sektoransvar. Dagens organisering sikrer politisk forankring, engasjerte lokalsamfunn og aktiv deltakelse fra alle berørte parter. Dette er avgjørende for å oppnå vannforskriftens mål.

Votering

Fellesforslagets pkt 1 (med tillegg) ble enstemmig.

Fylkesrådmannens innstilling pkt 2-9 ble enstemmig vedtatt.

Vedtak

Vestfold fylkeskommune avgir følgende høringsuttalelse:

1. Det er sterkt beklagelig at det nå legges opp til statlig overstyring og «avpolitisering» av vannforvaltningen på dette tidspunkt. Vannressursene er våre felles ressurser og forvaltningen av disse bør ikke defineres som et rent sektoransvar. Dagens organisering sikrer politisk forankring, engasjerte lokalsamfunn og aktiv deltakelse fra alle berørte parter.
Dette er avgjørende for å oppnå vannforskriftens mål.
2. En frakopling av vannforvaltningsarbeidet fra plan- og bygningsloven er uheldig. Plan- og bygningsloven er et godt egnet, felles redskap som balanserer økonomiske, sosiale og miljømessige hensyn for samfunnets samlede behov. Planprosessene er demokratiske, og sikrer at alle berørte parter deltar aktivt både i planfase og planoppfølging.
3. Forskriftsendringen utfordrer Stortingets intensjon om at regionreformen skal styrke regionenes samfunnsutviklerrolle. Det er uheldig at endringer i vannforvaltningsarbeidet foreslås før regjeringens ekspertutvalg får gjort sine vurderinger av nye oppgaver til regionene.
4. Vestfold fylkeskommune kan ikke se effektiviseringsgevinsten av høringsforslaget. Det vil fjerne den politiske dimensjonen lokalt og regionalt, og dette er uheldig i en demokratisk kontekst.
5. En del av begrunnelsen for endring i vannforskriften er at det i de neste planperiodene kun skal foretas mindre endringer av eksisterende planer. Erfaringer fra rollen som Vestfold fylkeskommune har innen vannforvaltning tilsier at det er et relativt stort etterslep på både kunnskapsinnhenting, overvåking og forankring av tiltak. Vestfold fylkeskommune er bekymret for at det nå legges opp til et for lavt ambisjonsnivå når det gjelder måloppnåelse i forvaltningen av våre vannressurser.
6. Det vil svekke arbeidet at det ikke lenger skal være en lovfestet samordningsarena regionalt (vannregionutvalg). Ved å fjerne denne felles samordningsarenaen er det en risiko for at vannforvaltningsarbeidet blir mer sektorisert og fragmentert, mens målet er helhetlige sektorovergripende planer.
7. Det er uheldig at plan- og bygningslovens hjemmel om at statlige etater og kommunene har rett og plikt til å delta i planleggingen bortfaller. Selv om det legges opp til å videreføre dette prinsippet i vannforskriften er det uklart hvilken juridisk virkning en plan hjemlet i naturmangfoldloven vil ha. Dette kan føre til at både kommuner og sektormyndigheter i større grad vil distansere seg fra aktiv deltakelse. Vestfold fylkeskommune er bekymret for at mindre delaktighet og eierskap til vannforvaltningsplanene kan føre til dårligere oppnåelse av vannforskriftens mål.
8. Arbeidet i vannområdene har generert kunnskap og kompetanse og etablert velfungerende samarbeidsformer som det er viktige å videreføre. For å sikre fortsatt lokal forankring i vannområder må staten gå inn med økt og forutsigbar finansiering av vannområdenes drift. Det er brukt mye tid og ressurser på å bygge opp kunnskap og kompetanse lokalt og det er vesentlig for det videre arbeidet at denne kompetansen beholdes.
9. Dersom vannforskriften skal endres må den inneholde en overgangsbestemmelse som blant annet klargjør hvilken virkning de vedtatte vannforvaltningsplanene vil ha ved eventuell ikrafttredelse av ny forskrift 1. juli 2018.